

Izdržati svom (nevoljenom) vremenu **usprkos**

Peruško Bogdanić

Boris Bućan

Jagoda Buić

Petar Dolić

Dalibor Jelavić

Ante Kuduz

Vatroslav Kuliš

Nives Kavurić-Kurtović

Bruno Mascarelli

Bane Milenković

Edo Murtić

Dalibor Parać

Šime Perić

Đuro Seder

Lidija Šeler

Matko Trebotić

Dino Trtovac

13. svibnja – 7. lipnja 2022.

izdržati svom (nevoljenom) vremenu usprkos

Pejzaž – od apstraktnog do figurativnog

Skupna izložba autora koji su izlagali u *Kortilu* u organizaciji umjetničke agencije *Kopart*

Peruško Bogdanić

Boris Bućan

Jagoda Buić

Petar Dolić

Dalibor Jelavić

Ante Kuduz

Vatroslav Kuliš

Nives Kavurić-Kurtović

Bruno Mascarelli

Bane Milenković

Edo Murtić

Dalibor Parać

Šime Perić

Đuro Seder

Lidija Šeler

Matko Trebotić

Dino Trtovac

kustosica Iva Körbler

Galerija Kortil

13. svibnja – 7. lipnja 2022.

Izdavač: HKD/Galerija Kortil

Za izdavača: Edvin Liverić Bassani

Suorganizacija: Đurđica Dehzad i Zdravko Kopas (*Kopart*)

Kustosica izložbe: Iva Körbler

Tekstovi: Iva Körbler, Jolanda Todorović

Dizajn: Vesna Rožman

Tisak: Grafika Helvetica, Rijeka

Naklada: 200 primjeraka

Rijeka, svibanj 2022.

Zahvaljujemo Odjelu za kulturu Grada Rijeke,
Ministarstvu kulture i medija Republike Hrvatske i
Primorsko-goranskoj županiji na podršku.

Izdržati svom (nevoljenom) vremenu usprkos

Pejzaž – od apstraktnog do figurativnog

U prilici kada moramo raditi povjesničarsko-umjetničke ili kritičarske sinteze i iz pozicije sadašnjeg trenutka gledati u prošlost, uvijek ćemo se naći u nužnoj obvezi preispitivanja tuđih i vlastitih izbora, sistema i kriterija vrijednosti; jesmo li odabrali dovoljno kvalitetne i intrigantne umjetnike za neku izložbu, odnosno, umjetnike koji su u tom određenom (prošlom) vremenu progovarali aktualnim likovnim sredstvima, temama i problemima, i koji su već tada u svojem opusu nosili dimenziju bezvremene kvalitete. Ponekad je teško odvojiti vlastitu intuitivnu razinu odabira umjetnika od bučnih vanjskih teroriziranja trendovima i teoretiziranjima, i prečestim situacijama kada grupica kustosa "zavrti" jedno umjetničko ime koje najednom postaje novi opći standard vrijednosti i prepoznatljivosti – a drugi se kritičari i kustosi opravdano pitaju na temelju čega.

U slučaju višedesetljetne aktivnosti Umjetničke agencije Kopart, Đurđice Dehzad i Zdravka Kopasa, koji su u suradnji s uglednom riječkom Galerijom Kortil predstavljali na kvarnerskom području široku stilsku plejadu hrvatskih modernih i suvremenih slikara, kipara i grafičara, dvojbe i erozije u odabiru umjetnika ne postoje i nakon više od tri desetljeća njihova djelovanja. Lista umjetnika s kojima je surađivala Umjetnička agencija Kopart više je no respektabilna, i sačuvala je u potpunosti kvalitativnu dimenziju kroz vrijeme. Oni se, naime, nisu rukovodili principom da svakom razvikanom ili trenutačno zanimljivom umjetniku treba dati šansu u Galeriji Kortil, već su svoju intuitivnu i valorizacijsku sondu spuštali prema dubljim slojevima nečije tematske i problemske aktualnosti, za koju su oboje bili svjesni kako bi trebala izdržati nalete trendova, kustoskih stranputica, razapinjanja umjetnika na "kustoske Prokrustove postelje" (Ive Šimat Banov) i naravno, vremena.

Umjetnička agencija Kopart nije, međutim, samo birala za suradnju izvrsne umjetnike različitih generacija, svjetonazora i geografske pozicije iz različitih hrvatskih županija, već je jednako tako držala strogi nivo kvalitete po pitanju suradnje s najcjenjenijim hrvatskim povjesničarima umjetnosti, kustosima i kritičarima, tražeći najbolji mogući spoj između djela određenog umjetnika i nečije sposobnosti pravilnog čitanja i tumačenja tog djela (Vanda Ekl, Josip Depolo, Mladenka Šolman, Tonko Maroević, Igor Zidić, Zdenko Rus, Želimir Košćević, Miroslav Gašparović,

Darko Glavan, Damir Grubić, Zvonko Maković, Gorka Ostojić Cvajner, Ive Šimat Banov, Berislav Valušek, Nataša Šegota Lah, Marijan Špoljar, Draženka Jalšić Ernečić – pa na koncu konca i moja malenkost).

No, za razliku od prethodne obljetničke izložbe kolege Marijana Špoljara, možda je moj tematski i morfološki odabir umjetnika "lakši", u smislu homogenijeg skupnog predstavljanja sličnih likovnih i problemskih razina koje su sami umjetnici zacrtali u svojem djelovanju. Tema pejzaža oduvijek privlači veliki broj naših slikara, koji su joj kroz cijelo 20. stoljeće do danas prilazili na krajnje fascinantne načine morfološkog oblikovanja, od isticanja kolorističko-valersko-svjetlosnih kvaliteta tekstone slike do posvemašnje suzdržane redukcije boje i geste. U ovom se odabiru radi o djelima umjetnika bez čijeg doprinosa ne možemo uopće zamisliti danas već povijest moderne i suvremene hrvatske likovne scene. Kroz djela Šime Perića, Dalibora Paraća, Ede Murtića, Đure Sedera, Borisa Bućana, Jagode Buić, Nives Kavurić-Kurtović, Dalibora Jelavića, Vatroslava Kuliša, Matka Trebotića, Peruška Bogdanića, Brune Mascarellija, Petra Dolića, Ante Kuduza, Dine Trtovca, Baneta Milenkovića i Lidije Šeler tematizirat će se u selekciji morfološki i stilski različit pristup pejzažu i prirodi, kao i značajna tema Juga, mora, mediteranskog i kontinentalnog pejzaža koji se javlja u njihovim djelima. Rekli bismo, bez težnje za ikakvom patetikom, kako su se navedeni umjetnici u potpunosti ostvarili u našem likovno-povijesnom prostoru "na pozadini dugoga trajanja" (Tonko Maroević), bez obzira o kojoj se generaciji radi: o onima rođenima prije 1. svjetskog rata ili o umjetnicima rođenima na kraju 60-ih godina i početku 70-ih godina 20. stoljeća.

U suprotstavljanju apstraktnog i figurativnog pola, jače ili manje izraženog kolorizma, slabije ili više dinamizirane geste, odnosno, ekspresije ili intimističkog pristupa materiji i temi, ovom se obljetničkom selekcijom još jednom prezentira važna dijonica hrvatskog suvremenog slikarstva – ali i skulpture – koja se u kontinuitetu polarizira između naglašene ekspresije / drugog vala ekspresionizma / postapstraktnog ekspresionizma i kolorističke, lirske, organske i meditativne apstrakcije, kao i geometrijske apstrakcije te prijelazima reduciranog motiva na tragu tzv. druge skulpture koji ne gubi prepoznatljiva obilježja (Peruško Bogdanić, Petar Dolić). U tim prijelazima ili kontrastima bit će primjetni i oniričko-nadrealistički impulsi djela Nives Kavurić-Kurtović ili manirističko-nadrealistički repertoar začudnih likovnih rješenja Borisa Bućana.

Na premisi kako je svaki pojedini zastupljeni umjetnik na ovoj izložbi ostvario puni izražajni potencijal vlastitih mogućnosti, mogu se i trebaju jednako tako graditi nova čitanja nečijeg djela ili utvrđivanje postojeće neupitne pozicije, i ona je ovdje dozvoljena. U mlađoj i mlađoj srednjoj generaciji kustosa opus Šime Perića ili Dalibora

Paraća danas ima poziciju novootkrivenih vrijednosti, gdje je od strane mlađe struke prepoznata svježina i inovativnost njihova pristupa slikarskoj materiji, odnosno, nije ih, primjerice, natkrililo djelo i umjetnička aura Ede Murtića. Jednako tako "otkrivamo" i drugačiju Nives Kavurić-Kurtović, čije je djelo u potpunosti primjereno i više no aktualno u današnjem iščašenom svijetu, dok nas mirnoća kontemplativnog i meditativnog pristupa kolorističkoj apstrakciji i tzv. slikarstvu obojena polja Dine Trtovca neupitno kromoterapijski smiruje. S druge strane, nemimetički, apstraktni radovi Ante Kuduza nose u sebi eho reduciranog pejzaža, koji s vremenom dobivaju na igri optičke iluzije, i gdje trakasta polja s gustim linearnim ritmom linija asociraju na obrađene oranice.

Djelo Đure Sedera jednako je tako stilski atemporalno, trajno aktualno po delikatno ugrađenom komentaru društvene i duhovne stvarnosti, a ništa manje aktualan nije u tom smislu niti opus Baneta Milenkovića, u čijem je pristupu slikarstvu skriven komentar stvarnosti koji se očituje kao svojevrsni biofilni bijeg od društva i tehnologizirane civilizacije.

Bruno Mascarelli i Matko Trebotić često vide prirodu i pejzaž iz ptičje perspektive, kao da žele "uhvatiti" i sačuvati fragment istarske i dalmatinske zemlje, njihovu topografsku specifičnost i jedinstvenost. Dalibor Jelavić, Vatroslav Kuliš i Lidija Šeler bliži su ekspresivnijem polu apstraktne tradicije, gdje vatromet geste i boje ima znakovite amplitude lirske apstrakcije, iako će Lidija Šeler unutar svojeg opusa najviše od svih umjetnika biti sklona tradiciji enformela, siromašnog i analitičnog slikarstva.

Prostorna tkanja Jagode Buić na jedinstven način prenose motive iz prirode u svijet tapiserije, zarobljavajući svjetlost i materiju zemlje u novi trodimenzionalni kontekst i medij, gdje uz redukciju motiva ne možemo zaniijekati simboličku pa i kontemplativnu dimenziju djela.

Izdržati svom (nevoljenom) vremenu usprkos – mogao bi jednako tako biti drugi, alternativni naslov ove selekcije umjetn ika, čije se djelo postojano opire kritičarskim sumnjama, ishitrenoj stilskoj revalorizaciji ili nagrizajućem protjecanju Kronosa. Štoviše, pred nama su djela umjetnika čija je vrijednost i autentičnost dokumentirano potvrđena i uspostavljena i izvan naših domaćih granica, u galerijskim i kritičarskim sredinama koje su mnogo nemilosrdnije od ovdašnjih internih kuloara ili trenutnih pomodarskih tendencija u likovnim krugovima. I upravo ta činjenica cijelom angažmanu Umjetničke agencije Kopart i Galeriji Kortil daje iznimno visoku ocjenu u kontekstu pravovremena prepoznavanja mogućih vrijednosnih okvira i dosega pojedinog umjetnika.

Iva Körbler

Peruško Bogdanić

(Stari Grad na Hvaru, 1949.), završio je 1976. ALU u Zagrebu (odsjek skulpture, prof. Vjekoslav Rukljač), na kojoj je predavao od 1995., od 2007. u zvanju redovitoga profesora te bio dekan 2012. – 14. Od 1996. je mentor, a od 2002. umjetnički voditelj Međunarodne studentske kiparske škole Montraker u Vrsaru; od 2020. profesor emeritus.



■ *Paž*, 2004.
drvo; visina 128 cm
(foto: Peruško Bogdanić)

Kraljica, 2004.
drvo; visina 146 cm

Boris Bućan

(Zagreb, 1947.), nakon završene Škole primijenjene umjetnosti u Zagrebu upisuje ALU u Ljubljani 1967. godine. Studij slikarstva nastavlja na ALU u Zagrebu gdje je diplomirao 1972. godine. Dobitnik je brojnih nagrada u zemlji i inozemstvu. Hrvatsko dizajnersko društvo 2006. godine dodijelilo mu je nagradu za životno djelo. Redovni je član HAZU.



Otoci filosi ljubavnici, 2008., akril, platno; 140 x 140 cm

(Kolekcija Dagmar Meneghello, foto: Goran Vranić)

Jagoda Buić

(Split, 1930.), diplomirala je na Akademiji za primijenjenu umjetnost u Beču 1953. Bavila se kostimografijom i scenografijom. Sredinom 1960-ih posvetila se tapiseriji. Isprva, nadahnuta pučkim predivom, izrađuje tapiserije škrta kolorita i karakteristične grube izradbe, potom tkanja postavlja slobodno u prostor poput skulpture, velikih dimenzija, s kojima osvaja svjetsku kritiku. Izrađuje i instalacije od kovine. Dobila je Nagradu Vladimir Nazor za životno djelo 2014.

8



Od sunca, 1963.
horizontalno tkanje/vuna, 250 x 300 cm
(NMMU, inv. br. MG-2614, foto: Goran Vranić)

Petar Dolić

(Travnik, 1975.), diplomirao je kiparstvo na ALU u Zagrebu 1999. u klasi Šime Vulasa, a pohađao izborni kolegij medaljarstva i male plastike u klasi Damira Mataušića. Autor je mnogih značajnih spomenika javne plastike i skulpture koja se dodjeljuje za Animafest. Član je HDLU-a i HZSU-a. Živi i radi kao samostalni umjetnik u Zagrebu.



Mornar, 2020., brušeno plavo staklo, 46 x 39 x 26 cm |

(foto: Dragutin Škreblin)

Jedriličar, 2020., brušeno plavo staklo; 30 x 30 x 20 cm

Dalibor Jelavić

(Beograd, 1949. – Zagreb 2019.), upisao je 1972. studij na ALU u Zagrebu, Odsjek grafike kod prof. Dalibora Paraća. Diplomirao je slikarstvo na ALU u Zagrebu 1977. u klasi prof. Nikole Reisera. Postao je suradnikom Majstorske radionice prof. Ljube Ivančića i prof. Nikole Reisera od 1977. do 1979. Za svoj je rad višekratno nagrađivan.

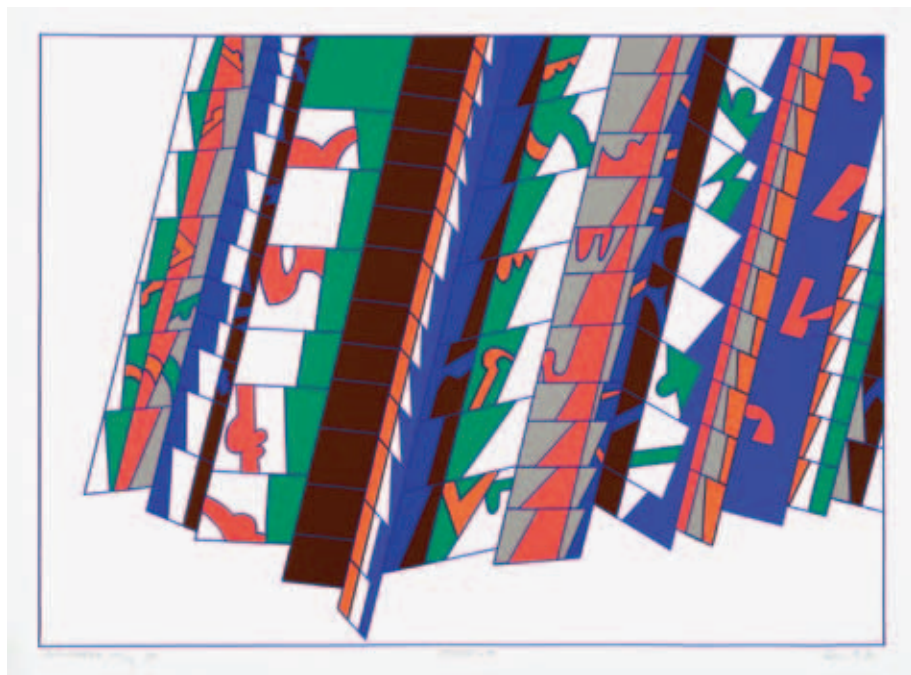


Rog izobilja (Hommage à Rozina), 2015., ulje i enkaustika/platno, 180 x 255 cm
(NMMU, inv. br. MG-7838, foto: Goran Vranić)

Ante Kuduz

(Podosoj, 1935. – Zagreb, 2011.), diplomirao je ALU u Zagrebu 1961. godine, a podučavao ga je profesor Marijan Detoni. Radio je na ALU od 1969. do umirovljenja 2006. godine. Primarno se bavio tradicionalnom i računalnom grafikom, serigrafijom te grafičkim oblikovanjem, opremanjem knjiga, časopisa i kataloga.

11



Prostor – A, 1972., Sitotisak u boji, 59,7 x 79,7 cm ■
(NMMU, inv. Br. MG-3407, foto: Goran Vranić)

Prostor – C, 1972., sitotisak u boji, 59,7 x 79,7 cm
(Kolekcija Dagmar Meneghello)

Vatroslav Kuliš

(Vidoši, 1951.), završio je u Zagrebu Školu za primijenjenu umjetnost 1971., a slikarstvo je diplomirao kod Šime Perića na ALU u Zagrebu 1976. Autor je nekoliko grafičkih mapa te nekoliko scenografskih i dizajnerskih kazališnih rješenja. Dobitnik je više nagrada i priznanja, među kojima su odličje Reda Danice Hrvatske s likom Marka Marulića (1997.), godišnja nagrada Vladimir Nazor (2000.), godišnja nagrada Galerije Forum (2003.) te Nagrada za životno djelo grada Metkovića (2015.).



Centripetalne fuge, 2017., akril/platno, 100 x 150 cm
(foto: Mario Krištofić)

Nives Kavurić-Kurtović

(Zagreb, 1938.-2016.), diplomirala je grafiku i slikarstvo na ALU u klasi prof. Frane Baće (1962.). Od 1962. do 1967. radi kao suradnica u Majstorskoj radionici Krste Hegedušića. Samostalno izlaže od 1963., kada stječe i status samostalne umjetnice. Zaposlila se 1983. (prva žena nastavnica-docentica) na ALU u Zagrebu, gdje 1990. postaje redovita profesorica, a 2007. prva stječe počasno zvanje profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu. Godine 1997. izabrana je za redovitu članicu HAZU-a te tako postala i prva slikarica akademkinja.

13



Između nigdje i nigdje 2., 2006., kombinirana tehnika/platno; 135 x 190 cm
(foto: Karim Kurtović)

Bruno Mascarelli

(Sarajevo 1926. – Rovinj 2019.), studirao je na Umjetničkoj akademiji u Beogradu kiparstvo (u klasi Tome Rosandića), a potom u Zagrebu na ALU, u klasi Ernesta Tomaševića. 1949. se nastanjuje u Rovinju gdje i počinje živu izlagačku djelatnost. Studira tehnologiju freske kod Pina Casarinija u Veroni 1953. a 1954. sa Zorom Matić i Slobodanom Vuličevićem osniva Zavičajni muzej Grada Rovinja. Utemeljitelj je "Rovinskih škole", grupe umjetnika iz koje je niknula i "Likovna kolonija Rovinj". Za svoj rad višestruko je nagrađivan i pohvaljivan. 2006. godine tiskana mu je monografija i dodijeljena rovinjska Nagrada za životno djelo. Živio je i radio u Parizu i Rovinju.

14



I *Slani otok*, 1967., gvaš/papir, 42 x 59,5 cm

(Muzej Grada Rovinja-Rovigno - Museo della Città di Rovinj-Rovigno, inv. oznaka: 294G2/2380, foto: Alfio Klarić)

Međuotočje, 1967., gvaš/papir, 42 x 60 cm

(Muzej Grada Rovinja-Rovigno - Museo della Città di Rovinj-Rovigno, inv. oznaka: 295G2/2381)

Bane Milenković

(Novi Sad, 1963.), Školu za primijenjenu umjetnost i dizajn završio u Zagrebu, gdje je i diplomirao slikarstvo na ALU 1988. godine u klasi prof. Ferdinanda Kulmera. Osim slikarstva bavi se kiparstvom, keramikom i scenografijom. Dobitnik je 12 nagrada u zemlji i inozemstvu za slikarstvo i scenografiju. Član je HZSU-a.

15



Zaljev, 2021., ulje/platno; 140 x 170 cm

(foto: Goran Vranić)

Edo Murtić

(Velika Pisanica, 1921. – Zagreb, 2005.), upisao se na ALU 1939. (profesori Ljubo Babić i Krsto Hegedušić), a već 1940. prešao je na beogradsku Akademiju u klasu prof. Petra Dobrovića. 1941. vratio se na ALU u Zagreb u klasu prof. Ljube Babića. Od 1944. bio je aktivni sudionik NOB-e. Radio je plakate i grafike, opremao knjige. 1951. s prvom suprugom Verom, također slikaricom, odlazi u Ameriku gdje se susreće s apstraktnim ekspresionizmom i to je prijelomna točka u njegovom opusu. Njegov je slikarski opus relevantan u svjetskim okvirima. Značajan dio kasnog opusa su mu radovi u emajlu. Bio je redovni član HAZU, a za svoj rad primio je brojne nagrade.

16



Narančasto-žuti dan, 1965., ulje, platno, 130 x 162 cm
(MMSU Rijeka, inv. br. MMSU-939, foto: Goran Vranić)

Dalibor Parać

(Solin, 1921. – Zagreb, 2009.), na ALU u Zagrebu diplomirao u klasi prof. Ljube Babića 1948., a 1950. kod istog profesora završio specijalku. Bio je suradnik Majstorske radionice Krste Hegedušića od 1950. do 1951. i dugogodišnji profesor je na ALU u Zagrebu. Dobitnik je Nagrade grada Zagreba za 1977. i 1993. nagrade Vladimir Nazor za životno djelo. Jedan je od najvećih modernih hrvatskih slikara mediteranskog pejzaža, juga, ali i ženskog akta u pejzažu. Bio je redovan član HAZU.

17



Vinograd, 1982., ulje/platno; 130 x 162 cm
(NMMU, inv. br. MG-7677, foto: Goran Vranić)

Šime Perić

(Antofagosta, Čile, 1920. – Zagreb, 2019.), pohađao je Srednju školu primijenjenih umjetnosti u Beogradu (1946. – 1948.). Na Akademiju za primijenjenu umjetnost se upisao 1948. a profesori su mu bili Vinko Grdan i Ivan Tabaković. Akademiju završava 1952. u klasi prof. Vase Pomorišca. Godine 1949. studira fresko-slikarstvo na pariškoj École Nationale Supérieure des Beaux-Arts. Od 1952. – 1957. suradnik je Majstorske radionice prof. Krste Hegedušića na ALU u Zagrebu. Godine 1969. postaje docent na zagrebačkoj ALU, zatim izvanredni te redovni profesor, sve do umirovljenja 1984. Dobitnik je više nagrada za slikarstvo.

18



Kretanje, 1969., kombinirana tehnika/platno; 120 x 135 cm
(NMMU, inv. br. MG-4502, foto: Goran Vranić)

Đuro Seder

(Zagreb, 1927. – 2022.), diplomirao je slikarstvo na ALU u Zagrebu u klasi Antuna Mezdjića, a 1953. završio specijalku iz slikarstva kod Marina Tartaglie. Bio je član umjetničke grupe Gorgona. Radio je kao ilustrator i grafički dizajner do 1981., kada počinje raditi kao docent na ALU u Zagrebu, gdje je do nedavne smrti imao svoj atelijer u statusu profesora emeritusa. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja strukovnih udruga za životno djelo (Vladimir Nazor, Danica s likom Marka Marulića). Redovni je član HAZU od 2000., a od 2011. do smrti obnašao je i funkciju voditelja Gliptoteke HAZU.

19



Pojavljuje se velika glava, 1986., ulje/platno; 160 x 200 cm

(MMSU Rijeka, inv. br. MMSU-1468, foto: Goran Vranić)

Lidija Šeler

(Sisak, 1965.), upisala je 1983. ALU u Zagrebu i diplomirala 1989. u klasi profesora Miroslava Šuteja. Izlaže od 1986. godine. Dobitnica je premije za slikarstvo na Salonu mladih 1988. i nagrade Nacionalne i sveučilišne knjižnice na Hrvatskom trijenalu 1999. Godine 2005. je predstavljala Hrvatsku na Beijing International Art Bienalle u Kini. 2009. godine o radu Lidije Šeler snimljen je kratki dokumentarni film u produkciji HTV-a. Članica je HZSU- a, živi i radi u Zagrebu.



Vatra i voda, 2016., akril i kolaž/papir, 150 x 180 cm
(foto: Goran Vranić)

Matko Trebotić

(Milna, Brač, 1935.), diplomirao na Arhitektonskom fakultetu u Beogradu 1961. Usavršavao grafiku tijekom 1971. i 1972. na Visokoj školi za umjetnost u Essenu kod prof. Hermana Schardta. Od 1970. počinje intenzivno izlagati diljem Europe i svijeta, do danas. Izradio je svečane zastore "Jadranski poliptih" za HNK u Splitu, Dubrovniku, Rijeci i Šibeniku. Tiskao je dvadesetak pjesničko-grafičkih mapa s istaknutim domaćim i inozemnim pjesnicima. Bavi se i kazališnim scenografijama. Za svoj rad dobio je brojna državna i stručna priznanja i nagrade (V. Nazor, 1990., Nagrada grada Splita, 1991., Nagrada bijenala u Seoulu 2000., Nagrada Jure Kaštelan 2004., Nagradu grada Splita za životno djelo 2009.).

21



Mediteran 81/III, 2016., akril/platno, 140 x 170 cm

(Kolekcija Kranjčar, foto: Vanja Solin)

Dino Trtovac

(Šaronje, BiH, 1947.), diplomirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 1977., u klasi prof. Nikole Reiser. Od 1978. – 1979. boravi u Parizu kao stipendist francuske vlade na specijalizaciji za slikarstvo na L'Ecole supérieure des Beaux-Arts kod prof. Jacquesa Lagrangea. Godine 1982. boravi u Londonu na Slade School of Fine arts kod prof. Leonarda McComba na specijalizaciji za akvarel. Dobitnik je međunarodnih nagrada za slikarstvo.



I *Kompozicija 37*, 2007., akril/platno, 100 x 100 cm
(foto: Goran Vranić)

Kompozicija 34, 2007., akril/platno, 100 x 100 cm

25

Umjetnička agencija Kopart suradnik je galerije Kortil od njenog otvorenja 1997. godine. U proteklom je razdoblju u Kortilu postavljeno 60-ak izložbi u organizaciji Koparta. Povodom 25-te obljetnice djelovanja galerije Kortil, zajedno organiziramo dvije skupne izložbe tijekom 2022. godine i time želimo podsjetiti publiku na autore čije su izložbe imali prilike vidjeti tijekom ove dugogodišnje i uspješne suradnje.

25

Galerija Kortil – Strossmayerova 1 – Rijeka

Izložbu možete pogledati: pon. – pet. 10 – 13 i 17 – 20 sati, sub. 10 – 13 sati

www.hkd-rijeka.hr/galerijakortil

facebook.com/galerijakortil

instagram.com/galerijakortil